

Sygnatura akt VIII C 1301/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztejn

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda D. S. kwotę 1.217,70 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda D. S. kwotę 947,64 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje zwrócić powodowi D. S. ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 241 zł (dwieście czterdzieści jeden złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na biegłego sądowego.

Sygn. akt VIII C 1301/19

UZASADNIENIE

W dniu 20 sierpnia 2019 roku D. S., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wytoczył przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. powództwo o zapłatę kwoty 1.383,75 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego oraz o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda powołał się na zdarzenie drogowe, które miało miejsce w dniu 11 maja 2019 roku i w jego wyniku uszkodzeniu uległ samochód marki S. (...) nr rej. (...). Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie OC w pozwanym towarzystwie. Poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu. W dniu 11 maja 2019 roku poszkodowany zawarł z powodem D. S. (...) blacharstwo-lakiernictwo umowę najmu nr (...) pojazdu zastępczego R. (...) nr rej. (...) ze stawką czynszu w wysokości 85 zł netto za dobę. Czas najmu wynosił 27 dni. Powód nabył prawa do dochodzenia odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego na skutek zawarcia z poszkodowanym umowy cesji. Powód w dniu 10 czerwca 2019 roku wystawił fakturę Vat na kwotę 2.822,85 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego z terminem zapłaty 14 dni, który upłynął z dniem 24 czerwca 2019 roku.

W piśmie z dnia 12 czerwca 2019 roku pozwany uwzględnił roszczenie co do zasady, dokonując wypłaty za koszty najmu pojazdu zastępczego kwoty 1.439,10 zł, kwestionując stawkę najmu oraz czas trwania najmu.

(pozew k. 5-9)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował żądanie powoda co do wysokości, podnosząc, że po złożeniu przez powoda faktury za najmem zredukował stawkę najmu z kwoty 85 zł netto na 80 zł netto tj, według stawki proponowanej przez (...) i okresu najmu z 27 dni do 18 dni. Wskazał, iż poszkodowany w dniu 14 maja 2019 roku został poinformowany o możliwości zorganizowania bezpłatnego najmu pojazdu zastępczego przez (...) i akceptowanych przez (...) stawkach za wynajem w przypadku organizacji najmu we własnym zakresie, poszkodowany miał więc możliwość wyeliminowania negatywnego następstwa szkody w sposób znacznie mniej uciążliwy dla pozwanego, zaś skorzystanie z oferty nie wiązało się z obowiązkiem ponoszenia przez pozwanego żadnych dodatkowych kosztów. W odniesieniu do okresu najmu pojazdu zastępczego pełnomocnik pozwanego wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego został ustalony czas najmu 18 dni, który obejmuje czas oczekiwania na oględziny- 6 dni oraz technologiczny czas naprawy- 12 dni i uwzględnił on czas dokonania wszystkich czynności zmierzających do naprawienia szkody i przywrócenia pojazdu do użytku- technologiczny czas naprawy, oczekiwanie na części, uzgodnienie kosztów naprawy oraz dni wolne. Okres najmu dochodzony pozewem zdaniem pozwanego jest nadmiernie wydłużony.

(odpowiedź na pozew k. 27-29)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko pełnomocnika powoda nie uległo zmianie, na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku pełnomocnik powoda nie stawiał się, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy.

Na rozprawach w dniu 4 lutego 2020 roku, w dniu 3 marca 2020 roku, w dniu 20 października 2020 roku oraz w dniu 15 grudnia 2020 roku pełnomocnik pozwanego nie stawiał się- prawidłowo zawiadomiony o terminie.

(protokoły rozpraw z dnia 4.2.2020r. k. 41-42, z dnia 3.3.2020r. k. 45-47, z dnia 20.10.2020r. k.75-76, z dnia 15.12.2020r. k.93)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2019 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został należący do B. R. samochód marki S. (...) nr rej. (...). Uszkodzeniu uległ przedni zderzak, pas przedni, maskę, oberwany z mocowań silnik; lwy błotnik, lewe koło przesunęło się , z lewej strony przednie drzwi tylny błotnik oraz tylne drzwi. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie.

Tego samego dnia B. R. zawarł z M. R. umowę cesji wierzytelności, w treści której cedent upoważnił cesjonariusza do likwidacji szkody w pojeździe marki S. (...) nr rej. (...) (nr szkody PL (...)) i najmu pojazdu zastępczego oraz do prowadzenia wszelkich spraw związanych z naprawieniem szkody majątkowej, dochodzeniem innych roszczeń mających związek ze szkodą oraz odbierania wszelkich przyznanych kwot pieniężnych związanych z naprawieniem szkody i jej skutków. Upoważnił M. R. do podejmowania wszelkich działań związanych z przywróceniem stanu technicznego pojazdu do stanu sprzed szkody, decydowania o sposobie rozliczenia szkody oraz zgłoszenia szkody, zlecenia oględzin, dochodzenia roszczeń z tytułu zaniżenia odszkodowania, podpisywania ugód, ustanawiania subpełnomocników reprezentowania przed sądami oraz wykonywania innych czynności prawnych.

(okoliczności bezsporne, zeznania świadka M. R. 00:05:30-00:09:36, w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 4.2.2020r. k. 76-79) umowa cesji k.80)

W dniu 11 maja 2019 roku M. R. zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego R. (...) o nr rej. (...) ze stawką czynszu w wysokości 85 zł netto za dobę. M. R. oświadczył, iż z uwagi na uszkodzenie pojazdu S. (...) nr rej. (...), będącego jego jedynym środkiem transportu, zmuszony jest do najmu pojazdu zastępczego do czasu zakończenia naprawy. Wydanie pojazdu nastąpiło w dniu 11 maja 2019 roku. W umowie wskazano uzgodnioną ilość dni najmu na 27 dni.

Powód poinformował poszkodowanego o sposobie oraz przebiegu likwidacji szkody i wynajmu pojazdu zastępczego.

M. R. upoważnił pozwanego do przekazania odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego na rzecz (...) D. S. blacharstwo-lakiernictwo.

(umowa najmu pojazdu zastępczego k. 15, oświadczenie k. 19, zeznania świadka M. R. 00:05:30-00:09:36, w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 4.2.2020 r. k. 76-79, upoważnienie k. 16, dowód z przesłuchania powoda 00:05:51 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 20 października 2020 roku k.75-76w zw. z 00:10:53-00:13:22 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 4 lutego 2020 roku k.41-42)

W dniu 11 maja 2019 roku M. R. zawarł umowę cesji wierzytelności z powodem (...) S. D. blacharstwo-lakiernictwo, w treści której cedent upoważnił cesjonariusza do prowadzenia wszelki spraw związanych z naprawieniem szkody majątkowej w pojeździe marki S. (...) nr rej. (...), dochodzeniem innych roszczeń mających związek ze szkodą oraz odbierania wszelkich przyznanych kwot pieniężnych związanych z naprawieniem szkody i jej skutków. Upoważnił powoda do podejmowania wszelkich działań związanych z przywróceniem stanu technicznego pojazdu do stanu sprzed szkody, decydowania o sposobie rozliczenia szkody oraz zgłoszenia szkody, zlecenia oględzin, dochodzenia roszczeń z tytułu zaniżenia odszkodowania, podpisywania ugód, ustanawiania subpełnomocników reprezentowania przed sądami oraz wykonywania innych czynności prawnych.

(umowa cesji- k. 13)

W dniu 13 maja 2019 roku M. R. zgłosił szkodę do pozwanego towarzystwa. Szkada została zarejestrowana pod nr (...). W zgłoszeniu szkody poszkodowany zaznaczył, iż wynajął już pojazd zastępczy.

Pozwany potwierdził zarejestrowanie szkody informując o możliwościach najmu pojazdu zastępczego o podobnej klasie na czas naprawy uszkodzonego pojazdu lub na czas niezbędny do zakupu innego pojazdu w stawce za dobę wynajmu pojazdu klasy B- do 80 zł netto oraz poinformował o obowiązku współdziałania z ubezpieczycielem w celu niepowiększenia rozmiaru szkody.

M. R. użytkował pojazd zastępczy przez 27 dni w okresie od dnia 11 maja 2019 roku do dnia 7 czerwca 2019 roku tj. do czasu zarejestrowania zakupionego w dniu 1 czerwca 2019 roku nowego pojazdu. Zarówno pojazd uszkodzony jaki i wynajmowany poszkodowany wykorzystywał do dojazdów do pracy.

(protokół zwrotu samochodu zastępczego k.17, zeznania świadka M. R. 00:05:30-00:09:36, w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 4.2.2020r. k. 76-79, zeznania świadka B. R. 00:05:41 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 3.3.2020r. k.45-47, w załączonych aktach szkody: zgłoszenie szkody, potwierdzenie zgłoszenia k.32)

W dniu 10 czerwca 2019 roku (...) S. D. blacharstwo-lakiernictwo wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.822,85 zł z terminem zapłaty 14 dni, który upłynął z dniem 24 czerwca 2019 roku.

W piśmie z dnia 12 czerwca 2019 r. pozwany zakwalifikował szkodę w pojeździe jako szkodę całkowitą i uznał zasadność najmu pojazdu zastępczego za okres 18 dni tj. 2 dni czas od zdarzenia do zgłoszenia szkody, 6 dni od dnia zgłoszenia szkody do dnia wykonania oględzin 3 dni oczekiwania na wysyłkę rozliczenia 7 dni na zakup nowego pojazdu, przy stawce 65 zł netto za dobę najmu.

(faktura VAT k. 14, w załączonych aktach szkody: decyzja o przyznaniu odszkodowania)

W związku z charakterem szkody (całkowita), ze względu na odmowę zakupu pojazdu przez oferenta wskazanego przez pozwanego, najem pojazdu zastępczego mógł trwać 28 dni. Zakres stawek czynszu najmu pojazdów z segmentu równoważnego pojazdowi uszkodzonemu (B) wynosił w wypożyczalniach warsztatowych 85-110 zł netto za dobę, w wypożyczalniach niezależnych- 60-160 zł netto za dobę.

(opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej k.54-60)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawę ustalenia stanu faktycznego stanowił także dowód z przesłuchania świadków M. R. i B. R., a także z zeznań powoda D. S., które korespondowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Zeznania te były jasne, logiczne i spójne.

Jako że w realiach przedmiotowej sprawy sporna była kwestia wysokości stawki dobowej za najem pojazdu zastępczego oraz okres uzasadnionego najmu, zaistniała konieczność zasięgnięcia w tym zakresie wiadomości specjalnych. W tym celu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej. Opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna oraz udzielała odpowiedzi na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie bezspornym pozostawał fakt zaistnienia zdarzenia z dnia 11 maja 2019 roku, w skutek którego został uszkodzony pojazd marki S. (...) nr rej. (...), zakwalifikowanie przez pozwanego tej szkody jako szkody całkowitej. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę wypłacając odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w wysokości 1.439,10 zł. Nie był również kwestionowany fakt zawarcia pomiędzy poszkodowanym a powodem umowy cesji wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego na rzecz powoda. Mając, więc na uwadze przedłożoną umowę cesji wierzytelności nie budziła wątpliwości w świetle art. 509 k.c. i n. legitymacja strony powodowej do występowania w niniejszym postępowaniu.

Kwestią sporną między stronami była wysokość stawki dobowej za najem pojazdu zastępczego oraz okres najmu.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060 z późn. zm.), w dalszej części uzasadnienia nazywanej ustawą. Zgodnie z art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, a odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w art. 361-363 k.c., z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy).

W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11 OSNC 2012, Nr 3, poz. 28) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem

pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Sąd Najwyższy zauważył, iż nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być - co do zasady - uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu. Pogląd ten Sąd Rejonowy w całości podziela.

Celem rozstrzygnięcia rozbieżności dotyczących tego, czy ciążący na poszkodowanym obowiązek minimalizacji szkody oraz obowiązek współdziałania z dłużnikiem przy wykonaniu zobowiązania uzasadnia odmowę pokrycia przez ubezpieczyciela OC faktycznie poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego w zakresie, w jakim wykraczają one poza koszty najmu proponowanego przez ubezpieczyciela, wydana została uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r. (III CZP 20/17, LEX nr 2340475) zgodnie z którą: wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Sąd Najwyższy w przytoczonej uchwale stwierdził, że nie mogą być uznane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, które nie są konieczne do wyeliminowania negatywnego następstwa majątkowego w postaci utraty możliwości korzystania z uszkodzonego (zniszczonego) pojazdu, gdyż następstwo to może być wyeliminowane - bez uszczerbku dla godnych ochrony interesów poszkodowanego - w inny, mniej uciążliwy dla dłużnika sposób. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu - we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów - skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te - w zakresie nadwyżki - będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za "celowe i ekonomicznie uzasadnione". W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy, takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebom ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobne niedogodności o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się np. z koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Z uwagi na ciążący na ubezpieczycielu obowiązek szczególnej, podwyższonej staranności nie można też przypisać decydującego znaczenia czynnikowi w postaci szczególnego zaufania, jakie poszkodowany ma do kontrahenta, z którego usług chciałby skorzystać. Poniesienia wyższych kosztów nie uzasadnia również sama przez się prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, w którym uszkodzony pojazd ma być naprawiany. Konieczność dodatkowego kontaktu z ubezpieczycielem - w praktyce zwykle telefonicznego - nie może być uznana za niedogodność, która uzasadnia poniesienie wyższych kosztów najmu. Co więcej, należy uznać, że w ramach ciążącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczonemu). Nie ma to nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu, nie jest bowiem istotne to, czy propozycja ubezpieczyciela jest najtańsza, lecz to, że jest przez niego akceptowana. Zgodnie z uzasadnieniem uchwały za istotne przy najmie pojazdu zastępczego należy uznać: równorzędność pojazdu zastępczego (pod względem klasy i stanu pojazdu) oraz czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego, obowiązek wpłaty

kaucji. Za nieistotne należy uznać zaś: koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela, prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, szczególne zaufanie jakie poszkodowany ma do kontrahenta, z którego usług chciałby skorzystać. Sąd Najwyższy wskazał nadto, iż w ramach ciężącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczonemu). Tym samym obowiązek ten ciąży na poszkodowanym nawet, gdyby ubezpieczyciel sam nie przejawiał inicjatywy w tym zakresie.

Przenosząc powyższe rozważania, które Sąd Rejonowy w pełni podziela, na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż poszkodowany nie wypełnił obowiązku wynikającego z art. 362 i art. 826 § 1 k.c. minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem). Okoliczności te zaś powodują, iż powód, który nabył przedmiotową wierzytelność poszkodowanego wobec pozwanego ubezpieczyciela nie może skutecznie domagać się od pozwanego zasądzenia wydatków na najem pojazdu zastępczego poniesionych przez poszkodowanego, przekraczających koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu. Poszkodowany M. R. zeznając, sam przyznał, że dotarła do niego informacja o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego. Również pozwany w podsumowaniu zgłoszenia szkody wyraźnie wskazał możliwość najmu pojazdu zastępczego o klasie B na czas naprawy uszkodzonego pojazdu lub na czas niezbędny do zakupu innego pojazdu w stawce za dobę do 80 zł netto.

Poszkodowany M. R. nie wyraził jednak zainteresowania najmem pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego, bowiem w momencie zgłaszania szkody wynajmował już pojazd zastępczy od powoda.

Poszkodowany powinien rozważyć wszystkie warunki najmu, w tym stawkę ze względu na obowiązek współdziałania z wierzycielem i obowiązek minimalizacji szkody. M. R. (którego działania odniosły skutek dla pozwanego jako nabywcy wierzytelności) przyczynił się do zwiększenia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego poprzez wybranie innego podmiotu-powoda, który oferował droższe usługi niż podmiot współpracujący z pozwanym, bez wykazania jakiegokolwiek, racjonalnie uzasadnionego powodu. Wybór innego podmiotu świadczącego usługi najmu pojazdów mógłby być uwzględniony, gdyby strona powodowa wykazała, iż najem pojazdu zastępczego u tego właśnie podmiotu był niezbędny i konieczny a także uwzględniał ważne i uzasadnione potrzeby poszkodowanego. W przedmiotowej sprawie takowe okoliczności nie zostały wykazane przez stronę powodową zgodnie z ciężarem dowodu z art. 6 k.c. Pozwany poinformował poszkodowanego o możliwości najmu pojazdu, więc w zakresie istnienia szczególnych okoliczności ze względu na które poszkodowany dokonał wyboru innej wypożyczalni spoczywał na powodzie. Ze względu na powyższe, Sąd uznał więc racje pozwanego w zakresie stawki dobowej najmu w wysokości 80 zł netto.

Odnosząc się z kolei do zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego należy zauważyć, że to na pozwanym spoczywał obowiązek wykazania przyczyn, dla których obniżył wymiar wypłaconego odszkodowania. Ciężar dowodu w postępowaniu cywilnym nie zawsze spoczywa na powodzie. Ten, kto odmawia zadość żądaniu powoda obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (zob. wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 28 lutego 2012 r., XII GA 748/11). Nie ulega wątpliwości, że powód obowiązany jest do wykazania wysokości szkody, a pozwany do udowodnienia zasadności jej obniżenia. Poszkodowany najął pojazd zastępczy na czas zakończenia postępowania likwidacyjnego oraz nabycia nowego pojazdu (szkoda całkowita). Pozwany podnosząc, iż okres najmu został niezasadnie wydłużony winien tą okoliczność udowodnić, bowiem to on wywodzi z niej skutki prawne. Jednak nie zaoferował on żadnego materiału dowodowego dla wykazania swoich twierdzeń i ograniczył się jedynie do negocjowania okresu najmu wskazując, iż w jego ocenie zasadny jest okres najmu na 18 dni. Pojazd został zdany przez poszkodowanego dnia 7 czerwca 2019 roku, tj. w dniu zarejestrowania nowo zakupionego pojazdu, przez cały okres najmu auto było niezbędne poszkodowanemu M. R. celem dojazdów do pracy. Nadto biegły sądowy w sporządzonej przez siebie opinii jednoznacznie wskazał, iż uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego mógł wynosić 28 dni.

Podsumowując powyższe rozważania, Sąd uznał za zasadny koszt najmu pojazdu zastępczego obejmujący okres 27 dni po dobowej stawce najmu zaproponowanej przez pozwanego 80 zł netto tj. 98,40 zł brutto, tj. 2.656,80 zł .

Uwzględniając wypłaconą z tego tytułu w toku postępowania likwidacyjnego kwotę w wysokości 1.439,10 zł, Sąd na podstawie art. 34 ust. 1, art. 36 ust. 1 ustawy w zw. z art. 822 § 1 k.c. i art. 362 k.c., zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.217,70 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty.

Podstawę żądania odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c. w myśl którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Powództwo w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Strona powodowa poniosła następujące koszty: 70 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 270 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika, obliczonego stosownie do wartości przedmiotu sporu, zgodnie z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1800), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 759 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego, łącznie 1.116 zł. Strona pozwana poniosła następujące koszty: 270 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika, obliczonego stosownie do wartości przedmiotu sporu, zgodnie z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, łącznie 287 zł. Łączne koszty postępowania wyniosły 1.403 zł. Uwzględniając fakt, że strona powodowa wygrała proces w 88%, a przegrał w 12% powód winien ponieść koszty postępowania w wysokości 168,36 zł. Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 947,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. 84 ust. 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazano zwrócić na rzecz powoda niewykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.